

van der Burch wordt niet genoemd. Heeft hij alles in de steek moeten laten? Het is dan 20 jaar na de ramp, en er is wel voldoende tijd geweest om de materialen weg te voeren, zo ze al niet weggespoeld waren.

Ook de graaf van Holland hernam zijn rechten; Jan van Beijeren bepaalde op 10 januari 1424 dat de gehele Riederwaard volgens keizerlijk decreet aan hem was vervallen (Leenkamer 316, fol. 3). Hij stelde een uiterste termijn, om de van ouds gerechtigden alsnog gelegenheid te geven te herdijken. Een laatste poging om hen daartoe te brengen! Zouden zij daar niet toe overgaan, dan zal hij het land aan anderen uitgeven.

Eindelijk komt het dan zover, maar... pas in het jaar 1454, voorzover het het door ons genoemde polderdeel betreft. Op 6 augustus van dat jaar gaf de graaf – toen Philips de Goede – uit om te bedijken aan: „Boudijn Hart, onsen stedehouder ende Rade van Holland dat anwas voir dat Cortambacht mit die kijfzeten, ende mit den drogen dijck alsoe verre als dat anwas streckt, oistwairts opgaende van den Carreveltschen dijck” (de z.g. Karvelsche- of Jachtdijk) „langes ommegaende tot Rode toe. Voirt Zuutwairt ommegaende anden Cortambochtschen dijck” (Groenendijk) (Leenkamer 63 fol. 94 v).

We mogen aannemen dat pas de volgende zomer de bedijking is voltooid. Gedurende 81 jaren had het water vrij spel; was het wonder, dat een dikke laag klei de fundamenteen overdekte?

De vraag mag gesteld worden of de beschreven boerderij bewoond geweest is door de opvolgende leenmannen. Gaan we daartoe hun maatschappelijke positie na. We weten dat de eerste klerk was van de graaf. Het woord klerk heeft een andere betekenis dan wij daaraan hechten. Hij was naar ons begrip de secretaris van de graaf, een van de hoge ambtenaren, die, zoals toenmaals gebruikelijk, beloond werden, door hun min of meer belangrijke bezittingen in leen te geven. We vermeldde reeds, dat hij, behalve dit leen, nog een stenen huis in Schiedam had. In het genoemde charter van 1328 is zelfs sprake van 2 stenen huizen en een windas.

De volgende leenman was Willem van Duivenvoorde, heer van Oosterhout. Deze „kamerlingh” van de graaf was rijk; hij hielp de graaf meermalen met leningen! En wat betreft Jan van der Burch, dat deze niet de eerste de beste was, is wel duidelijk als we zien dat zijn zoon huwde met de bastaarddochter van een der